

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/139/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617213845
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7617213845.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: W. O. I., advokátka, so sídlom v T., Š. XX, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 30. júna 2020 sp.zn. 6C/75/2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 30. júna 2020 č.k. 6C/75/2017-494.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne a nepriznal stranám sporu náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 100.000 € titulom jej nezákonného trestného stíhania (nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia a začatí trestného stíhania).

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané vznesenie obvinenia voči žalobkyňi za prečin neoprávneného podnikania uznesením OR PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície Poprad zo dňa 5.11.2009, proti ktorému žalobkyňa podala sťažnosť a táto bola uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 5.1.2010 zamietnutá ako nedôvodná. Uznesením Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.6.2012 sp. zn. 1T/48/2012 bolo zastavené trestné stíhanie žalobkyne ako obžalovanej pre prečin neoprávneného podnikania s odôvodnením, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Sťažnosť prokurátora proti tomuto uzneseniu bola zamietnutá uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. októbra 2012 sp. zn. 8To/70/2012. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 8To/70/2012-408 zo dňa 2.10.2012 bolo žalobkyňi doručené dňa 14.12.2012 (doručenka na č.l. 480 spisu). Uznesenie o zastavení trestného stíhania proti žalovanej v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach o zamietnutí sťažnosti prokurátora nadobudli právoplatnosť dňa 2.10.2012. Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky dňa 24.4.2013, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 26.6.2014 sp. zn. 6Tdo/32/2013 tak, že dovolanie generálneho prokurátora odmietol. Toto rozhodnutie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 26.6.2014. Žalobkyňa požiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky dňa 17.5.2017. Žiadosť bola dňa 19.5.2017 postúpená Generálnej prokuratúre SR ako orgánu príslušnému konať v mene SR. Listom zo dňa 26.6.2017 Generálna prokuratúra SR oznámila žalobkyňi, že jej žiadosť o predbežné prerokovanie

nároku na náhradu škody odmietla ako nedôvodnú. Žalobkyňa podala žalobu o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. dňa 17.7.2017.

4. S poukazom na ust. § 19 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon 514/2003 Z.z.) dospel k záveru, že žalovaným vznesená námietka premlčania žalobou uplatneného nároku je dôvodná, keďže rozhodnutie o zastavení trestného stíhania (uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 2. októbra 2012 č.k. 8To/70/2012-408) jej bolo doručené dňa 14.12.2012, pričom nadobudlo právoplatnosť už dňa 2.10.2012. Dňom doručenia tohto uznesenia t.j. 14.12.2012 žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že jej vznikla škoda a nasledujúcim dňom teda mohla prvýkrát uplatniť svoj nárok na náhradu škody. Trojročná premlčacia doba preto začala žalobkyni plynúť dňa 15.12.2012 a uplynula 15.12.2015. Žalobkyňa žiadosť o predbežné prerokovanie nároku doručila Ministerstvu vnútra SR až dňa 17.5.2017, t.j. po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, z ktorého dôvodu nedošlo ani k prerušeniu plynutia subjektívnej premlčacej doby počas predbežného prerokovania nároku. Keďže žalobkyňa podala žalobu na súd až dňa 17.7.2017, teda po uplynutí subjektívnej trojročnej premlčacej doby v zmysle § 19 zákona 514/2003 Z.z., je žalovaným vznesená námietka premlčania dôvodná, a preto súd žalobu zamietol.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP. Úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyni s odôvodnením, že okolnosti a povaha sporu a negatívne dopady na osobný a profesionálny život žalobkyne, súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, h/ v spojení s § 365 ods. 2 CSP a navrhla zmeniť napadnutý rozsudok a zaviazat' žalovaného nahradit' jej škodu vo výške 100.000 € s 8 % úrokom z omeškania od 7.7.2017 do zaplatenia a trovy celého konania v plnom rozsahu.

7. Žalobkyňa v odvolaní namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, pokiaľ považoval ňou uplatnený nárok za premlčaný (odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Argumentovala tým, že súd prvej inštancie mal aplikovať ust. § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), v zmysle ktorého, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, právo na náhradu škody sa premlčí za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Záver o premlčaní ňou uplatneného nároku považovala za nesprávny aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo odmietnuté dovolanie generálneho prokurátora SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o zastavení jej trestného stíhania, pričom uznesenie Najvyššieho súdu SR nadobudlo právoplatnosť dňa 26.6.2014. Nakoniec argumentovala tým, že pre začiatok plynutia premlčacej doby je podstatný deň, keď došlo k ukončeniu trvania zásahu do jej osobnostných práv, lebo právo na náhradu nemajetkovej ujmy možno uplatniť prvýkrát až deň nasledujúci po dni, v ktorom došlo k ukončeniu zásahu do osobnostných práv. Namietala ďalej nezákonnosť konania na Okresnom súde v Rožňave, ktorého výsledkom je napadnutý rozsudok s odôvodnením, že právoplatné uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.10.2017 sp. zn. 12NcC/29/2017, ktorým bola vec prikázaná na prejednanie Okresnému súdu Rožňava, má vadu uvedenú v ust. § 365 ods. 1 písm. a/,b/ CSP a táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci. K uvedenej vade došlo z toho dôvodu, že jej návrh na prikázanie veci inému súdu tej istej inštancie mimo Košického a Prešovského kraja z 18.7.2017 sudkyňa okresného súdu nesprávne posúdila ako iba vznesenie námietky zaujatosti sudcov Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, kde sa konanie pôvodne viedlo a nevyhodnotila jej návrh vo vzťahu k ust. § 39 ods. 2 CSP. Následne Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 12NcC/29/2017 zo dňa 6.10.2017 spor prikázal na prejednanie Okresnému súdu Rožňava a proti tomuto uzneseniu nemala možnosť podať odvolanie. Doposiaľ teda nebolo rozhodnuté o jej návrhu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c/ CSP). Vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12NcC/29/2017 namietala, že toto má vady uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Navrhla preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Uviedol, že zákon 514/2003 Z.z. ako špeciálny predpis obsahuje v ust. § 19 osobitnú komplexnú úpravu premlčania nároku na náhradu škody podľa tohto zákona, ktorá má prednosť pred všeobecnou úpravou obsiahnutou v § 106 OZ, ktorá sa preto v danom prípade neaplikuje. Úprava § 19 ods. 1 zák. 514/2003

Z.z. nediferencuje medzi rôznymi dĺžkami subjektívnej premlčacej lehoty, ale stanovuje iba jednu, a to trojročnú, ktorá plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode, t.j. v danom prípade odo dňa doručenia, resp. oznámenia rozhodnutia, ktorým mala byť žalobkyni spôsobená škoda, a na ktorej márne uplynutie správne prihladol súd prvej inštancie na základe vznesenej námietky premlčania. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 2 CSP žalovaná uviedla, že toto ustanovenie nemožno aplikovať, keďže sa vzťahuje iba na prípady, ak vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP má právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, t.j. v danom prípade Okresného súdu Rožňava, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej a táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Žalobkyňou namietané uznesenie nie je uznesením súdu prvej inštancie. Na rovnaké závery pritom poukázal už aj Krajský súd v Košiciach vo svojom uznesení zo dňa 10.3.2020 č.k. 6Co/2/2020-468, ktorým zrušil v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 25.6.2019 č.k. 6C/75/2017-371.

9. Žalobkyňa v replike a žalovaný v duplike zotrvali na dôvodoch podaného odvolania a vyjadrenia k odvolaniu.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, h/ a § 365 ods. 2 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

11. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25. mája 2021 o 9.35 hod., v pojednávacej miestnosti č.dv. 202/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 18. mája 2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP .

13. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, h/ v spojení s § 365 ods. 2 CSP t.j. neboli splnené procesné podmienky (a), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

14. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 2 CSP).

15. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

16. Súd vo veci náležite zistil skutkový stav, z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, riadiac sa právnym názorom Krajského súdu v Košiciach vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 10. marca 2020 sp. zn. 6Co/2/2020 a neboli zistené žiadne vady, týkajúce sa procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

18. Žalobkyňa v odvolaní argumentuje skutočnosťami uvádzanými už v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolaní proti v poradí prvému rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 25.6.2019 č. k. 6C/75/2017-371, pričom s týmito skutočnosťami sa súd prvej inštancie náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní daného sporu a ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolacie námietky žalobkyne neumožňujú prijať iný záver.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní žalobou uplatneného nároku z dôvodov, ako ich podrobne uviedol súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na ktoré dôvody odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a na tomto mieste ich neopakuje.

20. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné:

21. Predmetom konania je náhrada škody, konkrétne nemajetkovej ujmy vo výške 100.000 €, podľa zák. č. 514/2003 Z.z. titulom nezákonného trestného stíhania žalobkyne (nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia a začatí trestného stíhania).

22. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania, súd prvej inštancie sa v prvom rade správne zaoberal posúdením (ne)dôvodnosti tejto námietky a aplikujúc ust. § 19 zák. č. 514/2003 Z.z. dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný.

23. Podstatou odvolacích námietok žalobkyne je tvrdenie, že ňou uplatnený nárok nie je premlčaný s poukazom na skutočnosť, že súd mal aplikovať ustanovenie § 106 ods. 2 OZ o desaťročnej premlčacej dobe v prípade práva na náhradu škody, ktorá bola spôsobená úmyselne a s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.6.2014 sp.zn. 6 Tdo 32/2013, ktorým bolo odmietnuté dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, ktorým bola zamietnutá sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 1T 48/2012 zo dňa 21.6.2012 o zastavení trestného stíhania (uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8 To 70/2012 zo dňa 2.10.2012). Nakoniec namietala, že pre začiatok plynutia premlčacej doby práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je podstatný deň, keď došlo k ukončeniu trvania zásahu do osobnostných práv dotknutej osoby. Namietala tiež nezákonnosť konania na Okresnom súde Rožňava, nakoľko právoplatné uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 12 NcC 29/2017 zo dňa 6.10.2017 má vady uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/ CSP a tieto vady mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

24. Vychádzajúc z odvolania žalobkyne, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 12 NcC 29/2017 zo dňa 6.10.2017 namieta z toho dôvodu, že Okresný súd v Spišskej Novej Vsi, na ktorý bola podaná žaloba, nesprávne posúdil jej návrh na prikázanie veci inému súdu tej istej inštancie mimo Košického a Prešovského kraja zo dňa 19.7.2017 (č.l. 46 spisu) ako námietku zaujatosti, hoci išlo o návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP. Nesprávne potom predložil vec Krajskému súdu v Košiciach, ktorý vec prikázal Okresnému súdu Rožňava, hoci o návrhu mal rozhodovať Najvyšší súd SR.

25. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že postupom podľa § 365 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 389 ods. 2 CSP možno preskúmať a následne zrušiť iba právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, ak má vadu podľa § 365 ods. 1 CSP.

26. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

27. Ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo (§ 389 od. 2 CSP).

28. Odvolací súd teda nemôže z hľadiska správnosti preskúmať rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach o prikázaní veci Okresnému súdu Rožňava (sp. zn. 12 NcC 29/2017 zo dňa 6.10.2017), keďže nejde o uznesenie súdu prvej inštancie.

29. Proti tomuto rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach žalobkyňa podala dovolanie, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 23.4.2018 sp.zn. 4Cdo/30/2018 dovolacie konanie zastavil.

30. Odhliadnuc od vyššie uvedeného odvolací súd uvádza, že návrh žalobkyne zo dňa 19.7.2017 (č.l. 46 spisu) podľa obsahu nemožno považovať za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodov vhodnosti

podľa § 39 ods. 2 CSP, keďže tento návrh odôvodnila výlučne zaujatosťou sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves, neuviedla žiadne výnimočné dôvody pre delegovanie veci inému súdu a tento iný súd, ktorému sa má vec postúpiť, ani neoznačila.

31. Nedôvodná je teda odvolacia námietka žalobkyne, že o jej návrhu z 19.7.2017 doposiaľ nebolo rozhodnuté.

32. Nedôvodná je aj odvolacia námietka žalobkyne o nesprávnom právnom posúdení veci, pokiaľ vznesenú námietku premlčania súd posudzoval podľa ust. § 19 zák. č. 514/2003 Z.z. a neaplikoval ust. § 106 OZ.

33. V zmysle § 19 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie (ods. 1). Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za 10 rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8 (ods. 2). Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania najdlhšie však počas šiestich mesiacov (ods. 3).

34. Vyššie citované zákonné ustanovenie obsahuje osobitnú úpravu premlčania nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., z ktorého dôvodu použitie ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú premlčanie nároku na náhradu škody (§ 106 OZ) a premlčanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy (§ 101 OZ), je vylúčené.

35. V ust. § 17 ods. 2 až 4 zák. č. 514/2003 Z.z. je upravená aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, kritéria jej priznania a jej maximálna výška a keďže ide o nárok upravený týmto zákonom, ustanovenie § 19 o premlčaní sa vzťahuje aj na tento nárok.

36. Z citovaného ustanovenia § 19 zák. č. 514/2003 Z.z. vyplýva stanovenie subjektívnej 3-ročnej premlčacej doby odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode alebo, ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Objektívna premlčacia doba je 10-ročná a plynie odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda, okrem ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

37. Ako vyplýva z ustálenej súdnej praxe (R 37/2014), ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia a vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

38. V prejednávanom spore teda ide o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (nezákonným začatím a vedením trestného stíhania, ktoré bolo následne zastavené).

39. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je teda rozhodujúci deň, kedy sa žalobkyňa ako poškodená dozvedela o škode (§ 19 ods. 1 prvej vety zák. č. 514/2003 Z.z.). Týmto dňom je moment doručenia, respektíve oznámenia rozhodnutia, ktorým mala byť škoda spôsobená a týmto rozhodnutím je uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/70/2012 zo dňa 2.10.2012, ktorým bola zamietnutá sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.6.2012 č. k. 1T/48/2012-372 o zastavení trestného stíhania proti žalobkyňi ako obžalovanej z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Toto uznesenie bolo žalobkyňi doručené dňa 14.12.2012 a keďže týmto rozhodnutím bolo s definitívnou platnosťou rozhodnuté o zastavení trestného stíhania proti žalobkyňi, nadobudla tak ako poškodená vedomosť o tom, že jej vznikla škoda, pričom zároveň v tom čase už bolo zrejmé aj to, kto za ňu zodpovedá, keďže subjekt zodpovedný za škodu je stanovený priamo zákonom (zodpovednosť štátu - Slovenskej republiky). Odo dňa nasledujúceho, t. j. od 15.12.2012 si teda žalobkyňa mohla uplatniť nárok na náhradu škody najprv návrhom na jeho predbežné prejednanie a následne v prípade nevyhovenia návrhu aj na súde s tým, že počas predbežného prerokovania nároku

podľa § 15 premlčacia doba neplynula, najdlhšie však počas 6 mesiacov odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

40. Súd správne uzavrel, že premlčacia doba pre uplatnenie žalobou uplatneného nároku uplynula dňa 15.12.2015, keďže žalobkyňa aj návrh na predbežné prejednanie nároku podala až po uplynutí tejto lehoty, v dôsledku čoho nedošlo k prerušeniu premlčacej doby a keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 17.7.2017, nemal inú možnosť, než ju zamietnuť v zmysle § 101 ods. 1 poslednej vety OZ, v zmysle ktorého ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

41. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou žalovanej, že nárok na náhradu škody si mohla prvýkrát uplatniť až potom, čo nadobudlo právoplatnosť uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.6.2014 sp.zn. 6Tdo 32/2013, t.j. až 26.6.2014, keďže toto rozhodnutie najvyššieho súdu nemalo žiadny vplyv na stav, aký tu bol už ku dňu právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/70/2012 zo dňa 2.10.2012, kedy už z tohto rozhodnutia bolo zrejmé, že došlo k zastaveniu trestného stíhania žalobkyne.

42. K odvolacej námietke o začatí plynutia premlčacej doby práva na náhradu nemajetkovej ujmy odo dňa, keď došlo k ukončeniu trvania zásahu do osobnostných práv dotknutej osoby, odvolací súd poukazuje na ust. § 19 zák. č. 514/2003 Z.z., ktorý určuje začiatok plynutia premlčacej doby odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a nie odo dňa, keď došlo k ukončeniu trvania zásahu do osobnostných práv dotknutej osoby.

43. Na tomto mieste však odvolací súd uvádza, že dňom právoplatnosti uznesenia o zastavení trestného stíhania žalobkyne, t. j. 2.10.2012 došlo k ukončeniu trvania zásahu do jej práv dotknutej osoby, keďže týmto dňom došlo k ukončeniu nezákonne vedeného trestného stíhania, o čom nadobudla vedomosť doručením rozhodnutia dňa 14.12.2012 a teda deň, kedy došlo k ukončeniu trvania zásahu do jej práv, predchádza dňu, kedy sa dozvedela o škode, čo by bolo z hľadiska počítania premlčacej doby už od 2.10.2012 pre žalobkyňu nevýhodnejšie.

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je napadnutý rozsudok vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, vrátane výroku o náhrade trov konania, potvrdil.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).